

Byla C-753/23 [Krasiliva]ⁱ

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. gruodžio 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Nejvyšší správní soud (Aukščiausiasis administracinis teismas, Čekijos Respublika)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. lapkričio 30 d.

Pareiškėja:

A.N.

Atsakovė:

Ministerstvo vnitra

Pagrindinės bylos dalykas

Ginčas pagrindinėje byloje vyksta dėl to, ar ne Europos Sąjungos valstybės narės piliečio pateiktas prašymas išduoti leidimą gyventi siekiant suteikti laikiną apsaugą užsieniečiui turi būti gražintas kaip nepriimtinas, be kita ko, dėl to, kad jis jau yra pateikęs prašymą suteikti laikiną apsaugą kitoje valstybėje narėje, ir ar šio prašymo gražinimo procedūra gali būti peržiūrima teisme.

ⁱ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Tarybos direktyvos 2001/55/EB 8 straipsnio 1 daliai, taip pat atsižvelgiant į valstybių narių susitarimą netaikyti šios direktyvos 11 straipsnio, prieštarauja nacionalinės teisės normos, pagal kurias prašymas išduoti leidimą gyventi siekiant suteikti laikiną apsaugą yra nepriimtinas, jei užsienietis yra pateikęs prašymą išduoti leidimą gyventi kitoje valstybėje narėje arba jam jau yra išduotas leidimas gyventi kitoje valstybėje narėje?

2. Ar asmuo, kuriam suteikta laikina apsauga pagal Tarybos direktyvą 2001/55/EB, turi teisę į veiksmingą teisminę gynybą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį tuo atveju, kai valstybė narė neišduoda leidimo gyventi pagal Tarybos direktyvos 2001/55/EB 8 straipsnio 1 dalį?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV): 78 straipsnio pirmas sakiny

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (toliau – Chartija): 47 straipsnio pirma pastraipa

2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (toliau – Direktyva 2001/55): 2 straipsnio a ir g punktai, 5 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny, 8 straipsnio 1 dalis, 11 straipsnis, 15 straipsnio 6 dalis, 26 straipsnio 4 dalis, 28 straipsnio 1 dalis, 29 straipsnis

2022 m. kovo 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/382, kuriuo pagal Direktyvos 2001/55/EB 5 straipsnį nustatoma, kad iš Ukrainos yra perkeltųjų asmenų masinis srautas, ir pradedama taikyti laikinoji apsauga (toliau – Tarybos sprendimas): 16 konstatuojamoji dalis

Komisijos komunikatas dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo 2022/382, kuriuo pagal Direktyvos 2001/55/EB 5 straipsnį nustatoma, kad iš Ukrainos yra perkeltųjų asmenų masinis srautas, ir pradedama taikyti laikinoji apsauga, įgyvendinimo gairių (2022/C 126 I/01) (toliau – Komunikatas 2022/C 126 I/01)

2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) (toliau – Šengeno kodeksas): 6 straipsnio 1 dalies b punktas

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamentas (toliau – Procedūros reglamentas): 107 straipsnio 1 dalis

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasně ochraně cizinců (Įstatymas Nr. 221/2003 dėl laikinos užsieniečių apsaugos): 1 straipsnio 1 dalies b punktas, 2 straipsnio 1 dalis, 4 straipsnio 1 dalis, 17 straipsnio 1 dalis

Zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (Įstatymas Nr. 65/2022 dėl tam tikrų priemonių, susijusių su ginkluotu konfliktu Ukrainos teritorijoje, kurį sukėlė Rusijos Federacijos kariuomenės įsiveržimas; toliau – *Lex Ukraina*): 2 straipsnis, 4 straipsnio 3 dalies pirmas sakinytis ir

Lex Ukraina 5 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatyta, kad prašymas suteikti laikiną apsaugą yra nepriimtinas, jeigu a) jis pateikiamas ne asmeniškai; b) jį pateikė užsienietis, nenurodytas 3 dalyje; c) jį pateikė užsienietis, kuris yra pateikęs prašymą suteikti laikiną apsaugą arba tarptautinę apsaugą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje; d) jį pateikė užsienietis, kuriam kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje suteikta laikina apsauga arba tarptautinė apsauga; e) jį pateikė užsienietis, kuris yra Europos Sąjungos, valstybės, kurią su Europos Sąjunga sieja tarptautinis susitarimas, suteikiantis jam teisę laisvai judėti, lygiavertę teisei, kuria naudojasi Europos Sąjungos piliečiai, arba valstybės, prisijungusios prie Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo, pilietis, ir

Lex Ukraina 5 straipsnio 2 dalis, kurioje nustatyta, kad *Ministerstvo vnitra* (Vidaus reikalų ministerija) arba *Policie České republiky* (Čekijos Respublikos policija) grąžina nepriimtina prašymą užsieniečiui ir informuoja jį apie prašymo pripažinimo nepriimtiniu priežastį, o teisminė peržiūra negalima.

Glaustas faktinių aplinkybių, pagrindinių argumentų ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Pareiškėja yra Ukrainos pilietė. Atvykusi į Europos Sąjungos teritoriją, 2022 m. liepos mėn. ji pateikė prašymą suteikti laikiną apsaugą Vokietijoje, o 2022 m. rugsėjo mėn. – Čekijos Respublikoje. Iki šiol sprendimas dėl laikinos apsaugos suteikimo Vokietijoje nepriimtas. *Ministerstvo vnitra* (Vidaus reikalų ministerija, toliau – atsakovė) grąžino jos prašymą kaip nepriimtina pagal *Lex Ukraina* 5 straipsnio 1 dalies c ir d punktus. Pagal šias nuostatas prašymo grąžinimo priežastis, be kita ko, gali būti tai, kad atitinkamas asmuo kitoje valstybėje narėje pateikė prašymą suteikti laikiną apsaugą arba jam tokia apsauga buvo suteikta.

- 2 Pareiškėja pateikė skundą prieš atsakovę *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas, Čekijos Respublika, toliau – Miesto teismas) ir šiame skunde tvirtino, kad pagal Direktyvą 2001/55 ji yra asmuo, kuriam gali būti suteikta laikina apsauga, nes Direktyvoje 2001/55 nenumatyta, kad laikina apsauga negali būti suteikiama, jei užsienietis pateikė prašymą suteikti laikiną apsaugą kitoje valstybėje narėje.
- 3 Miesto teismas patenkino skundą. Pirmiausia Miesto teismas svarstė, ar jis turi jurisdikciją nagrinėti bylą, nes *Lex Ukraina* 5 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad teisminė peržiūra netaikoma prašymo suteikti laikiną apsaugą grąžinimui dėl to, kad jis yra nepriimtinas. Miesto teismas atsižvelgė į tai, kad draudimas taikyti teisminę peržiūrą šiais atvejais prieštarauja Direktyvos 2001/55 29 straipsniui, nes šis draudimas turi būti taikomas tik Direktyvos 2001/55 28 straipsnyje nurodytiems atvejams. Kadangi šis teismas pripažino, kad pareiškėjai negali būti taikoma laikina apsauga pagal Direktyvos 2001/55 29 straipsnį, jis nusprendė, kad ji turėjo teisę pateikti skundą pagal šį straipsnį, siejamą su Chartijos 47 straipsnio pirma pastraipa. Dėl šių priežasčių Miesto teismas padarė išvadą, kad Direktyva 2001/55 turi tiesioginį poveikį, o dėl to draudžiama taikyti *Lex Ukraina* 5 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 4 Atsakovė pateikė kasacinį skundą dėl Miesto teismo sprendimo ir tvirtino, kad pagal *Lex Ukraina* besikreipiančiam asmeniui nedraudžiama naudotis laikina apsauga. Šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies c ir d punktų nuostatos taikomos asmeniui, kuriam jau buvo suteikta laikina apsauga arba kuris pateikė prašymą suteikti laikiną apsaugą kitoje šalyje (toliau – pakartotinai besikreipiantis asmuo). Šios nuostatos netaikomos asmeniui, kuris laikinos apsaugos valstybėje narėje prašo pirmą kartą (toliau – pirmą kartą besikreipiantis asmuo). Dėl Direktyvos 2001/55 28 straipsnio atsakovė teigė, kad *Lex Ukraina* jokiū būdu neperkelia šio straipsnio į nacionalinę teisę ir jo nepapildo. Vis dėlto prašymas suteikti laikiną apsaugą nepriimtinas tose situacijose, kurios neregamentuojamos Direktyvoje 2001/55, todėl Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikė valstybėms narėms galimybę priimti atitinkamus teisės aktus. Be to, atsakovė nurodė, kad pagal Tarybos sprendimą užsieniečiai turi teisę pasirinkti valstybę narę, kurioje teiks prašymą suteikti laikiną apsaugą, tačiau tai nereiškia, kad jie gali teikti prašymus keliose valstybėse narėse iš eilės arba pasirinkti tą, kuri jiems labiausiai tinka, ir pridūrė, kad teikiant kelis prašymus apsunkinamos valstybių narių galimybės priimti apsaugos prašančius asmenis.
- 5 Pareiškėja, atsiliepdama į kasacinį skundą, nurodė, kad ji atitinka perkeltotojo asmens apibrėžtį ir kad laikinosios apsaugos suteikimas tik patvirtina šią aplinkybę. Pareiškėjos nuomone, teiginys, kad asmuo nėra perkeltasis asmuo, nes jau gyvena kitoje valstybėje narėje, kuri jam suteikė laikiną apsaugą, prieštarauja Direktyvai 2001/55 ir Tarybos sprendimui. Pareiškėja priminė, kad: i) laikinos apsaugos jai dar nebuvo suteikta nė vienoje valstybėje narėje, ii) taigi ji nepiktinaudžiauja šia teise ir iii) valstybės narės susitarė netaikyti Direktyvos 2001/55 11 straipsnio, kuriuo siekiama užkirsti kelią antriniam asmenų judėjimui.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 6 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar laikina apsauga pagal Direktyvą 2001/55 yra specialios rūšies procedūra, skirta tam, kad perkeltasis asmuo galėtų gauti leidimą gyventi konkrečios valstybės narės teritorijoje ir naudotis su laikina apsauga susijusiomis teisėmis, kurios kyla iš šio leidimo gyventi, ar vis dėlto tai yra nepriklausomas perkeltųjų asmenų teisinis statusas, nustatytas Tarybos sprendimu pagal šios direktyvos 5 straipsnio 3 dalį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad teisė gauti leidimą gyventi, leidžiantį gyventi valstybės narės teritorijoje, yra laikinos apsaugos dalis ir, jei iš leidimo gyventi kylanti teisė gyventi gali būti taip suprantama, valstybė narė privalo besąlygiškai išduoti leidimą gyventi pirmą kartą besikreipiančiam asmeniui, nebent yra šios direktyvos 28 straipsnyje numatytų pagrindų neleisti atitinkamam asmeniui naudotis laikina apsauga.
- 7 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nėra tikras, ar Direktyva 2001/55 įpareigoja valstybę narę išduoti leidimą gyventi pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį ir tuo atveju, kai dėl leidimo gyventi kreipiasi pakartotinai besikreipiantis asmuo. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi šios direktyvos 15 ir 26 straipsniais, iš kurių, jo nuomone, išplaukia, kad visada tik viena valstybė narė, t. y. ta, kuri išdavė leidimą gyventi, turi leisti asmeniui pasinaudoti laikina apsauga. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, iš šių nuostatų negalima daryti išvados, kaip turi būti vertinamas asmens, kuriam suteikta laikina apsauga, savanoriškas judėjimas iš vienos valstybės narės į kitą siekiant vėl pasinaudoti laikina apsauga toje kitoje valstybėje narėje.
- 8 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Direktyvos 2001/55 8 straipsnio 1 dalis ir 11 straipsnis šiuo atžvilgiu yra esminės nuostatos.
- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, Direktyvos 2001/55 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta pirmą kartą besikreipiančio asmens teisė pateikti prašymą išduoti leidimą gyventi, tačiau joje nenustatyta valstybės narės pareiga išduoti leidimą gyventi pakartotinai besikreipiančiam asmeniui. Tiesa, pagal Direktyvos 2001/55 3 straipsnio 5 dalį valstybė narė turi teisę nustatyti palankesnes sąlygas asmenims, kuriems suteikta laikina apsauga, ir išduoti leidimą gyventi pakartotinai besikreipiančiam asmeniui, tačiau jei tokia galimybė uždrausta pagal nacionalinės teisės aktus, tai nesumažina pakartotinai besikreipiančio asmens apsaugos standarto ir netrukdo jam naudotis savo teisėmis pagal laikiną apsaugą. Iš tiesų laikina apsauga pakartotinai besikreipiančiam asmeniui suteikiama toje valstybėje narėje, kurioje jis pirmą kartą pateikė prašymą išduoti leidimą gyventi. Atsižvelgiant į tai, nei Direktyvos 2001/55 28 straipsnio 1 dalis, nei 29 straipsnis netaikomi pakartotinai besikreipiančio asmens pateikto prašymo atveju. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo

nuomone, išvadą, kad tai yra valstybės narės teisė, o ne pareiga, patvirtina Tarybos sprendimo 16 konstatuojamoji dalis ir tai, kad Komisija Komunikate 2022/C 126 I/01 nurodė, jog „[j]eigu <...> asmuo [kuriam suteikta laikinoji apsauga] vėliau persikelia į kitą valstybę narę, kurioje gauna kitą leidimą gyventi pagal laikinosios apsaugos nuostatas, pirmasis išduotas leidimas ir su juo susijusios teisės turi nustoti galioti ir būti panaikintos pagal Direktyvos 2001/55/EB 15 straipsnio 6 dalį ir 26 straipsnio 4dalį“.

- 10 Dėl Direktyvos 2001/55 11 straipsnio prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad šios nuostatos netaikymas gali lemti valstybių narių pareigą išduoti leidimus gyventi, taigi ir suteikti laikiną apsaugą, taip pat pakartotinai besikreipiantiems asmenims. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, šios direktyvos 11 straipsnyje aiškiai numatyta, kad asmuo, kuriam suteikta laikina apsauga, turi gyventi valstybėje, kuri jam išdavė leidimą gyventi ir kuri jam suteikia iš laikinos apsaugos kylančias teises. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad dėl iš Ukrainos perkeltųjų asmenų valstybės narės sudarė susitarimą, pagal kurį ši nuostata netaikoma¹, atrodo, kad valstybės narės leidžia laisvą asmenų, kuriems suteikta laikina apsauga, judėjimą tarp valstybių narių daugiau, nei numatyta Šengeno kodekso 6 straipsnio 1 dalies b punkte.
- 11 Šiuo atveju Direktyvos 2001/55 8 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad teisė gauti leidimą gyventi kitoje valstybėje narėje pakartotinai besikreipiančiam asmeniui kyla iš teisės į laisvą asmenų judėjimą, kurią valstybės narės nusprendė solidariai suteikti iš Ukrainos perkeltiesiems asmenims. Vis dėlto toks aiškinimas viršija iš Direktyvos 2001/55 kylančius valstybių narių įsipareigojimus ir neatrodo, kad jis buvo numatytas priimant šią direktyvą.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 12 Šiuo klausimu iš esmės teiraujamas, ar nacionalinės teisės normos, konkrečiai – *Lex Ukraina* 5 straipsnio 2 dalis, pagal kurią teisminė peržiūra netaikoma prašymo išduoti leidimą gyventi gražinimui siekiant suteikti laikiną apsaugą šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje (kurioje, be kita ko, numatyta, kad prašymas yra nepriimtinas, jeigu jį pateikė pakartotinai besikreipiantis asmuo) nurodytais pagrindais, neprieštarauja Chartijos 47 straipsnio pirmai pastraipai.
- 13 Kita prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo kolegija nusprendė, kad teisė į teisių gynimo priemonę pagal Direktyvos 2001/55 29 straipsnį turi tik tie asmenys, kurie negali naudotis laikina apsauga pagal šios direktyvos 28 straipsnio 1 dalį, taigi ja negali pasinaudoti pakartotinai besikreipiantys asmenys, kuriems suteikta laikina apsauga kitoje valstybėje narėje. Nurodytoje jurisprudencijoje šis klausimas laikomas *acte clair*. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas (t. y. šį klausimą pateikusi kolegija) sutinka, kad Direktyvos 2001/55 29 straipsnis tokiu atveju netaikomas, tačiau mano, kad reikia

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6826-2022-ADD-1/lt/pdf>

apsvarstyti, ar teisė į veiksmingą teisinę gynybą neišplaukia iš Chartijos 47 straipsnio pirmos pastraipos.

- 14 Šiame kontekste prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl i) Chartijos 47 straipsnio pirmos pastraipos ir joje numatytų valstybių narių įsipareigojimų² ir ii) Sąjungos teisės ir pagrindinių teisių taikymo³. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad asmenų, kuriems suteikta laikina apsauga, teisė gauti leidimus gyventi bet kurios valstybės narės teritorijoje tiesiogiai išplaukia iš Direktyvos 2001/55 8 straipsnio 1 dalies ir kad atsakovė, grąžindama prašymą byloje pagal *Lex Ukraina* 5 straipsnio 2 dalį, taikė Sąjungos teisę, ir kad iš viso to išplaukia, jog ši situacija patenka į Chartijoje garantuojamų pagrindinių teisių, taigi ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pagal Chartijos 47 straipsnio pirmą pastraipą, taikymo sritį⁴. Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad teisminės peržiūros netaikymas atsisakymui išduoti leidimus gyventi pagal *Lex Ukraina* 5 straipsnio 2 dalį prieštarauja Sąjungos teisei, nes asmuo, kuriam suteikta laikina apsauga, turi teisę į veiksmingą teisminę gynybą, neatsižvelgiant į priežastį, dėl kurios valstybė narė jam neišdavė leidimo gyventi. Priešingu atveju jis negalėtų reikalauti, kad teismas įvertintų jo teisę gauti leidimą gyventi.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą skubos tvarka

- 15 Pagal Procedūros reglamento 107 straipsnio 1 dalį ir SESV 78 straipsnio pirmą sakinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo prejudicinius klausimus išnagrinėti skubos tvarka. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad nagrinėjamas klausimas Teisingumo Teismo jurisprudencijoje dar nėra išspręstas ir kad atsakymai į prejudicinius klausimus yra svarbūs ne tik šiai bylai, bet ir visai dabartinei laikinos apsaugos suteikimo pagal Tarybos sprendimą sistemai valstybėse narėse. Laikina apsauga bus suteikiama iki 2025 m. kovo 4 d. Dėl to reikia skubiai spręsti klausimą, ar ir kaip valstybės narės gali nustatyti, kad leidimai gyventi asmenims, kuriems suteikta laikina apsauga, būtų išduodami dėl tokių asmenų migracijos iš vienos valstybės narės į kitą. Atsižvelgiant į tai, kad Čekijos Respublikoje yra daug atvejų, kai leidimai gyventi neišduodami asmenims, kuriems suteikta laikina apsauga, nes egzistuoja vienas iš *Lex Ukraina* 5 straipsnio 1 dalyje nustatytų nepriimtinių pagrindų, taip pat būtina skubiai išsiaiškinti, ar tokie asmenys turi teisę į veiksmingą teisminę gynybą.

² 2017 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 44 punktas.

³ 2013 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 19–21 punktai; 2013 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 72 ir 73 punktai.

⁴ 2015 m. gruodžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Abdoulaye Amadou Fall*, C-239/14, EU:C:2015:824, 51 punktas.

Siūlomi atsakymai į prejudicinius klausimus

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas į pateiktus klausimus siūlo atsakyti taip:

1. *Tarybos direktyvos 2001/55/EB 8 straipsnio 1 daliai, taip pat atsižvelgiant į valstybių narių susitarimą netaikyti šios direktyvos 11 straipsnio, neprieštarauja nacionalinės teisės normos, pagal kurias prašymas išduoti leidimą gyventi siekiant suteikti laikiną apsaugą yra nepriimtinas, jei užsienietis yra pateikęs prašymą išduoti leidimą gyventi kitoje valstybėje narėje arba jam jau yra išduotas leidimas gyventi kitoje valstybėje narėje.*

2. *Asmuo, kuriam suteikta laikina apsauga pagal Tarybos direktyvą 2001/55/EB, turi teisę į veiksmingą teisminę gynybą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį tuo atveju, kai valstybė narė neišduoda leidimo gyventi pagal Tarybos direktyvos 2001/55/EB 8 straipsnio 1 dalį.*